

سرزنش دینداران بخاطر سفرهای زیارتی و سرزنش نشدن گردشگران مراکز تفریحی

در شبکه های اجتماعی همواره پرسیده می شود که چرا چند هزار نفری که هر سال به حج می روند و هر یک ، پنج تا شش هزار منات هزینه می کنند، این پول ها را به فقرا و بیماران نمی دهند؟ اما، هیچ کس نمی پرسد که چرا نزدیک به دو میلیارد دلاری را که در مراکز تفریحی و گردشگری هزینه می شود، به فقرا نمی دهند؟

به گزارش آران نیوز مقاله نویسنده روزنامه یینی مساوات چاپ باکو در مطلبی درباره «سرزنش دینداران بخاطر سفرهای زیارتی و سرزنش نشدن گردشگران مراکز تفریحی»، نوشت: «در شبکه های اجتماعی همواره پرسیده می شود که چرا چند هزار نفری که هر سال به حج می روند و هر یک ، پنج تا شش هزار منات هزینه می کنند، این پول ها را به فقرا و بیماران نمی دهند؟ اما، هیچ کس نمی پرسد که چرا نزدیک به دو میلیارد دلاری را که در مراکز تفریحی و گردشگری هزینه می شود، به فقرا نمی دهند؟»

یینی مساوات افزوده است: «درست است که این سوالات و مواضع اهانت آمیز، در ظاهر با مقاصد دیگری بیان می شوند و موجب عصبانیت هم می شوند، اما به هر حال، همین سوالات نشان می دهد که انسان ها از دین و دینداران انتظار بالایی درباره ارزش های اخلاقی دارند.»

یینی مساوات افزوده است: «مثلا هیچ گاه پرسیده نمی شود که چرا همه ساله 300 هزار نفر از جمهوری آذربایجان به گرجستان ، یکصد هزار نفر به ترکیه و ده هزار نفر اسپانیا و فرانسه سفر می کنند ، پول هایشان را به مستمندان نمی دهند؟ حال آنکه براساس آمارهای موجود، آذربایجانی هایی که به سایر مناطق دنیا سفر می کنند، به مراتب بیش از کسانی که به سفرهای زیارتی می روند، پول هزینه می کنند. به عنوان مثال ، براساس گزارش کمیته دولتی آمار جمهوری آذربایجان ، کسانی که در سال 2016 به منظور گردشگری از جمهوری آذربایجان به خارج سفر کرده اند، سه میلیون و 592 هزار و یکصد نفر بوده اند. در سال 2016 ، آن دسته از هم وطنانمان که برای گردشگری به خارج رفته اند، یک میلیارد و نهصد و هفتاد میلیون منات هزینه کرده اند. حال آنکه هزینه سفر حج در سال 2016 ، برای اقامت در هتل هایی که راحتی کمتری دارند و در روز دوبار غذا می دهند، سه هزار و 500 دلار و برای اقامت در هتل هایی با شرایط متنوع تر ، چهار هزار و 500 دلار بوده است. همچنین ، فقط یک هزار و 50 نفر به سفر حج رفته اند. البته، در طول سال نیز گروه های کوچکی نیز به زیارت عمره می روند. اما، هم تعداد و هم هزینه سفرهای زیارتی بسیار کمتر از سفرهای گردشگری است. هزینه سفر زیارتی به مشهد نیز تقریباً یکصد دلار است که سنگینی خاصی ندارد. همه می پذیرند که هزینه سفرهای زیارتی در مقایسه با دو میلیارد دلار هزینه سفرهای گردشگری خیلی پایین است. اما ، واقعیت این است که هیچ کس بخاطر رفتن به سفر گردشگری و تفریحات در داخل یا خارج از کشور سرزنش نمی شود. اما، دینداران بخاطر رفتن به سفر زیارتی سرزنش می شوند. زیرا، امید انسان ها به دین و دینداران است. البته، مطرح کنندگان این سوال صد در صد حق دارند. صرف نظر از نیت اشخاص، در واقع در ذات دین خیرخواهی و یاری رسانی وجود دارد. گرچه، موضوع سفرهای زیارتی را مثال زدیم، اما در سایر موضوعات اجتماعی نیز وضعیت مشابه وجود دارد. این را می توانیم درباره محبیه ها و مساجد و حوزه های فعالیت دینداران نیز بیان کنیم. انسان ها حتی در صورتی که احساس هم نکنند، از دین و دینداران انتظار ارزش های والای اخلاقی را دارند. در جایی که توقع بالاست، قهر هم وجود دارد. البته، سوء استفاده از دین و توجه دینداران به ظواهر و بهره کشی از احساسات دینی انسان ها نیز مطرح است و این نیز خواه ناخواه خیلی ها را ناراحت می کند و موجب موضع گیری ضد دین می شود. تجربه نشان می دهد که در جوامع دینی ، انسان های زخم خورده از این مسأله به مدت طولانی نمی توانند از تاثیرات آن رهایی یابند و در موارد زیادی نیز بطور کل از دین رویگردان می شوند.»